



- גטולות ידים**
31. אין חזק שאינו מזוג, לדעת רבי אליעזר (ברכות נ:) אין לו דין אין רक מים, ולא מברכים עליו "הנפּר", וכך לרנטלית דינים, אבל אם מזוג אותו במים נשאלו שם יון ומברכים עליו "הנפּר", ונופל לרנטלית דינים.
- ברכות**
32. ברכת "בוראה מאורי האש".
33. א. בקידוש של שנת היבול בייד' מברכים "לקידש השנה" ("חינוך" מצוה של'יב").  
ב. ביום היכיפורים של יובל תוקעים תשע קולות (או שלושים קולות), ובברכים "לתקוע בשופר" ("מעשה רוקח" פ"י ממשטה, מושום שהמצויה היא "לתקוע" בשופר משא"כ בראש השנה שהמצויה היא "לשםיעו").  
34. ברכת הגנים מברכים רק בחזרת הש"ץ (וכן ברכת "עננו" בתענית ציבור בחזרת הש"ץ).
35. ברכת "אשר בחר בניו", אפילו אם בירך ברכות התורה סמוך לקריאת התורה, ואוח"כ קראו לו לTORAH, חזר וմברך, ואם הוא כהן ואין לו מברך אח"כ פעם ונספת.
36. "אמות וציב", "אמות ואמונה" (כמבואר בגמרה ברכות סוף פ"א שהברכה מתחלכה אמרת).  
37. נזכר שלא בירך על המזוזה שקבע (רע"א תנ"י יג דלא בש"ד יוד סימן רפיין), וכן על נר שבת קודם השקעה ("ביאור הלבה" סי' רסיג טיעף ה' ד"ה) שסידליך.  
38. קפריסין שהוא מעץ הצלף ויש בו ספק ערלה, בחו"ל מקרים לאוכלו כדי ספק רלה בחו"ל, ובאי' אין ואוכלים אותו אלא בשונה רבעית וכן בא"י ברכתו "בורא פרי הארץ", והוא יכול אף ברכך "העץ" שוכן אורכים אותו גם בשנים הראשונות, והוא תרני דסMRI ננקוט שהוא עץ ולאכול בשנה הראשונה, וכן מברכים עליו "בורא פרי הארץ" ("מעדרני יי"ט"), ברכות פרק י' אותן זו שוחלקם על הרא"ש סי' כי, אmons דעה זו לא הובאה בפסקים).
39. בשבת בדורך אם עושים קידוש על חמוץ מדינה, יש לברך קודם "שהכל" משומס קידוש, ורק אח"כ "המוחזיא" עלי' ש"ו"ע סי' רע"ב סעיף ט').  
40. אבל חמי' כוית עוגה, וחמי' כוית פנות, חמי' כוית שעוגה מצטרף לתפוח וציריך ברכך "בורא נפשות" ("קיוצר ש"ו"ע סי' נא"א סעיף ד'), ואם חזר ואכל פרך עד חמי' כוית עוגה, שני חמי' היהת של העוגה מצטרפים לחוב ברכת "על המחה" ונשאר חמי' כוית תפוח בלבד, ולא חייב לברך עליו.  
41. חמי' עבד וחמי' בן חורי, החלק שהוא בן חורין תיבב במוצאות אלו, אבל לא יכול לברך או לקרווא בעצמו כיון שהחלק שהוא עבד לא חייב במוצאות אלו שהזמנן גורמא, ולא יכול להוציא את עצמו בהזה (משנ"ב סי' תפ"ט סי' ג').
- שחתה**
42. בן פקעה קודם שהפריס עיג' הקר��ע אינו טעו שחיטה, ומותר לשחטו ביום שחיטת Ammo (ביצה ח').
- מאלות אסרוות**
43. איתא בגמרא (ביצה ח') ביצים אען בזמן שהם אין גמורות נחשבים כבשר ואסרוות באכילה עם חלב, וכשנעשות ביצים גמורות, פקע מהן שם בשם ומותרים בחלב, וכן נפסק בש"ע (ו"י' פ"ז), (מהagg"ר חיים פינישטיין שליט'א).
44. אם חשב שזה מاقل איסור, וכיון לאכלו במזיד בתורת איסור, וכן עיג' שהוא הירח, צריך כפירה (אם לא היהائق רך נשיר ברצון בלבד, אין הקב"ה מצרף מחשבה רעה למעשה, קידושין מ'). אבל מכיוון שעשה פולחה שאכלו רק כפירה וכמבודר בגמרא, נזיר כי. כיון לאכול בשר חזיר ולהיה לא טלה צריך כפירה).
45. אבל כוית בשר ספק מקל' ספק שומן, חייב להביא קרבן אשם תלוי, ואם לאחר כמה ימים ועוד על השהיה ודאי חלב, חייב להביא קרבן חטא ודי' עלי' רשי' פ' ויקרא ה' ייח').
- מקוואות**
46. כאשר יש ארבעים סאה מי גשמיים ונפל לתוכם קצת יון נפלס כיוון שיש לו מראה יין, ואם מוסיים לשם הרבה מים (אפילו שואובים) עד שנעשה במצבים, הר"ז מקווה כשרה (ש"ו"ע י"ד סי' ר"א סעיף כ"ה).
47. גר שהתגביר במקווה שהיה בו ארבעים סאה כפי שיעור הגרא"ח נהה, ולא כפי שיעור הח"זון איש', לפי הח"זון איש' הוא עדין גוי ורק לפני שעור הגו"ח הנהה הוא ה"ז היה, לכן צריך לעשות את המצות רך לפני שיעור הגרא"ח נהה.
48. בן נה חייב במצוות כאשר נעשה בר' דעת, ואפילו לפני היותו בן ייב' שנוי (ע"י ש"ת הרא"ש כלל ט''), כי שערו יג' שנים הוא הלמי', ושעורם לא ניתנו לבן נח עלי' רמ"ס מלכים פ"ט הל' י', וע"י ש"ת חת' סי' י"ד סי' ש"ז ומ"ח מצ' ק' צ').
49. קידוש ידים ורגלים של הכהנים בבית המקדש שעשים דוקא עם מים ("וְרֹחֵץ הָדוּן וּבְנֵו מִמְנוּן", פ' כי תשא ל', י"ט, ובאונקלוס שם: "וַיַּקְדְּשׁוּן") וכן בכל מקום שכותב רחיצה בענין זה כתוב בגורוגם ("וַיַּקְדְּשׁוּן").
- ענינים שונאים**
50. מי שטאף עכבר במצוודה, נחשב מזונונו עלי', ואיפלו בשבת אם רוצה מותיר להאכילו בשבת (קובץ "مبיטה לוי" בשם הגרא"ש וואזנ"ז צ"ל ח' עמי'). ואעפ"כ מותיר לעליהם לאכול גם אם לאכבר אוכל, היהת שעדתו להרגו (וובא בשם הח"זון איש').
51. כתוב הרא"ש, דבר ידו' שהאדם כבד יותר בברוקר (לאחר השינה) קודם אכילה מאשר לאחר אכילה (וובא בשם' ק' ערכן י"ט אות ג', וע"י רשי' ש' ב' י"ט עעה: שתמיד לאחר אכילה קל יותר).
52. ריחו, על שם שגדל בה שמן שהיה בו ריח טוב (רש"י ברכות מג'. ד' ד' שמן ארצני).
53. ריצע בזמנן בית ראשון, ונעשה עבד עברית עד היובל, ובינתיים נחרב בית המקדש ואוח"כ כבר לא היה יובל כלל (אפילו בזמן שני), ונשאר עבד עברית עלולים (רמ"ב ג' גיטין ל'ז).
3. תמר, פרי משבעת המינאים - "שתים עשרה עינויים מים ושבעים תמרים" (פ' בשלח ט'י, כ"ז), שם של אשפה - אשטו של יהודה (פ' ווישב), שם של מקדים - י"ג' גיטין תרבעון תבצצון תבצצון (פ' פל לך ז' ז').  
4. קין ותdotו, וויא' שם הבעל ושתי תאותו.  
5. הנחש הקדמוני, גיגל שדיבר לשון הרע על הקב"ה נטערע ("מדרש תנומה") פ' מטערע אות ב').  
6. זולמתהbei שעמונן שמואל בן עמי'ה (פ' מסע' ל' ז').  
7. כתוב: "וַיֹּאמֶר הָרָה לְמִנְחָתֶךָ כִּי בְּתִינְךָ אֶל הַתִּבְתְּה...". כל ביטך כל בעדי כדי שייעזר לך בעבודתו בתיבה ("העמק דבר" שם).  
8. לבן (וש"י פ' ויצא ל' א' נ').  
9. כן, מדצתיבי אוחחותינו א"ת הא...". לשון ריבים (פ' חי' שר' כ"ד, ס').  
10. כתוב בפי שמי'י (י', ייב): "וַיֹּדַבֵּר מֹשֶׁה אֶל אֲחָרֶن וְאֶל אֱלֹעָזֶר... תָּאכְלֵוּ בְּמִקְדָּשׁ וְתָהֳרֵו אֶת הַיּוֹם..." במקום אחר אהבה וביניך ובונתיך אתך", עיי' שם, הרי שהו בנוט לאחרון הכהן (ואולי הכוונה לנכבדות).  
11. במכת ארבה, שתחילה שמחו והשיבו שהיהה להם הרבה אוכל, ובסוף שלא נשאר כלום הצעירו ("מדרש רבבה" פ' בא י"ג, ז').  
12. כתוב: "וַיֹּכְבֹּד בְּתִלְוֹן אֶל דָּחֵן וְהַלֵּי בְּמִצְרָיִם" (פ' פנחס כ"ו, נ"ט), וכבדות בדעת זקנין ("אתותה הוא שmas אשת היי...").  
13. כל חיהים, ורואה לכך שיש רשותה שאחרון היה אז מעיל גיל פקודת הלוים (ע"י רשי' שם ג', ל' ט'), והלא אחר הכהן לא היה בתוך שמנונים, וע"כ ללא הדרשה הוא בכלל (ספר "טעמא דקראי").  
14. אחד מבני גד נקרא "צפּוּן" (פ' פנחס כ"ו, ט' ז'), ובמקומות אחר נקרא "צפּוּן" משם שמשה ריבינו שביבן שקיבל את שורת הדברים צפּוּן בחלקו ("בעל הטווים") שם.  
15. שני שבטים שלמים ושני חצאי שבטים:  
    א. בני גד ובנוי רואבן - שבטים שלמים.  
    ב. חצאי שבט המנשה.  
    ג. חצאי שבט לוי, שהרי היו גוי ערי מקלט בארץ.  
    ד. ישראל, והם היו ערי הלוים.  
16. אהרן הכהן היה כהן, אבל ערים אביו לא היה כהן.  
17. משה ריבינו, בשבת מי מיליאוט שמש כדין חון (זבחים ק"א: לשיטה אי, עי' שם). ואוח"כ חזר להיות דין לו בלבד (ע"י תמיד כ"ו). משה ריבינו היה שומר את המקדש מדין עבודת הלוים).
- תפילין**
18. מי שנמצא במדבר ולא יודע מתי שבת, כיון שיש לו ספק דאוריתא מניה תפילין כל يوم, ואיפלו ביום השבעי שהוא מיליאוט שמש כדין שבת ועשה קידוש, בכל אופן מניה תפילין ("ביאור הלבה" סי' ש"ד"מ סעיף א' ד' איפלו).
- תפללה**
19. היכא ד"אתה חוננתנו" לעכובה וכש "אתה חוננתנו" דינו שלמים ב"שומע תפילה" ואם לא אמר ב"שומע תפילה" והתחילה "ರצה" חזר ל"אתה חנן" כמו לעניין טיל ומטרו. ובו אונפני "אתה חוננתנו" מעכב:  
    א. אין לו כס (ש"ו"ע סי' רצ'יד סי' ב').  
    ב. שכח "אתה חוננתנו" ואכל לפני הבדלה והזר על התפילה, ושוב שכח "אתה חוננתנו" (ש"ו"ע שם ס' א').  
    ג. אבל לפני מעריב ולפני הבדלה (הגר"ח קנייבסקי שליט'א).
20. התפלל כבר מעריב בערב ר"ח מפלג המכנה והזיכיר בו "עליה ויבא" כדין, ונזכר שדרי'ין לא התפלל ממנה, מחויב להתפלל ממנה לשם מנחה, כיון שעדיין יום ואיז' בגדר תשלמיין, ציריך להזכיר בו "יעלה ויבא" כיון שכבר קיבל עליו ראש חדש (מנג'א סי' ק"ח סי' ק"י "וון ברכח" סי' ק"י' סעיף א' ד' ה' עז), לא התחליל ז' בהשוו שבת והנפק' מ' זהה'יו הוא רך בחו"ל בשלה שישים יום ולעתה מלאך תפילות בשבת).
21. כshall ז' בהשוו שבת והבשעות התחליל שמי'יע של חול, וכבר התחליל "ברך עלילו", שציריך למורו את הברכה, אמר רך "וון ברכח" סי' ק"י' סעיף א' ד' ה' עז, לא התחליל ז' של ששת התרתית היתה ורוכה לעולם (ע"י ש"ו"ע סי' ק"ח סי' ח' ה' עז), תינך שיחול ז' בחשון שבת, והנפק' מ' זהה'יו הוא רך בחו"ל בשלה שישים יום ולעתה מלאך תפילים בשנה).
22. אחד התפלל בבה"ג שמתחריכים "מוריד הטל" בלחש של מוסף ביום אי של פסח, נמצא שתפילת ערבית של ליל י"ב באיר כבר היתה התפילה התשיעים, ולאחר מכן מספק אין ציריך לחזור עלי' משנ"ב סי' קי"ד סי' ל' ז'), והשיני התפלל בגין שرك בחורתה הש"י מתקלים לנו"ר "מוריד הטל", נמצא שתפילה זו של ששת התרתית היתה ורוכה לעולם (ע"י ש"ו"ע סי' ק"ח סי' ח' ה' עז).  
23. לשיטות שיש תשלמיין על תפילה לעולם (ע"י ש"ו"ע סי' ק"ח סי' ח' ה' עז), בתשובה בגול 73 ציריך להשלמים את כל התפלויות של 60 שנה שלא התפלל לעולמה מלאך תפילים בשנה).
24. מי שאמר ברכה ראשונה של שמי'יע בלי' כוונה יתמי'ן עד שהשי'יך חזר על התפילה והזכיר לצאת ממנה בברכה ראשונה עד "מגן אברהם" ע"י "מגן אברהם" (ביאור הלבה" סי' ק"י' סעיף א' ד' ה' עז) כבשו'ה, ומישך ממש אתshares התפילה בעצמו (ביאור הלבה" סי' ק"י' סעיף א' ד' ה' עז) ד' ה' והאיתנאה).
25. בראש חדש בבית האבל ר'יל, היהות שלא אומרים הלו (משנ"ב סי' קל"א סי' ק' צ') אמורים מיד קדיש תתקבל'.
26. אין לו יודר ולא יודע תפילה שבת רך תפילה יומי חול, יכול לומר שהשבת הזיה' (הגרש' ז' צ'ל'ל).
27. שכח שכח רשותה ומופלט תשלמיין לאחר מנחה אם זה ביום שיש בו מוסף ועדין לא התפלל מקדים מוסף לשחרית (אחרי מנחה) (משנ"ב סי' ק"ט).
- קריאת התורה**
28. "וזאמרת להם זה האשה" (פ' פנחס כ"ח, י), שקוראים בכל ר'יח' שחול בחול, וחוזרים בכל קראיה על פסק זה ב' פעמים (חו' מר'יח' בטבת שהוא חנוכה), ועוד פעם אחת בשבת פ' פנחס, ס' ה' הכל בין 27 ל-35 פעמים בשנה (ולפי מנהג הר'יא' לא בפסק זה אלא בפסקים "עלות תמיד... ונסכו בבייעת... ואית' הכבש...").  
29. בשמашת תורה, קוראים את כל פרשיות זאת הברכה.
- 30.umas את שמותה בזמנן, ביום הכהנים קרא הכהן הגדול בפי פנחס, והביאו ספר תורה לשם מבית הכנסת שהיה סמוך לעזרה, בהר הבית יומא פ' ז' מ"א ובתוספות יו"ט שם ד' ה' הכתsta).